

JASNA PORUKA EVANĐELJA

- Zac Poonen

U ovom članku želim da objasnim šta znači biti “nanovo rođen” – ili “spašen”.

Pokajanje je prvi korak prema tom iskustvu. Ali, da bi se pokajao (okrenuo od greha) moraš prvo znati šta je greh. Danas među Hrišćanima postoji mnogo pogrešnog razumevanja pokajanja, zato što postoji mnogo pogrešnog razumevanja greha.

U poslednjih nekoliko decenija standardi Hrišćanstva su se jako srozali. “Evanđelje” koje danas propoveda većina propovednika jeste vrlo razvodnjena verzija istine. Ljudima se govori samo da veruju u Isusa. Ali, sâm verovanje u Isusa neće nikoga spasiti, bez pokajanja.

Biti nanovo rođen jeste osnova Hrišćanskog života. Ako živiš dobar život, bez postavljanja ovog temelja, tada će tvoje Hrišćanstvo biti kao i sve ostale religije u svetu – koje takođe uče ljude da žive dobar život. Naravno, mi moramo živeti dobar život, ali to je građevina Hrišćanstva – a ne njegov temelj. Temelj jeste biti nanovo rođen. Svi moramo tu početi.

Isus je upotrebio izraz “nanovo rođen” u Jovanu 3:3 kada je razgovarao sa Nikodimom, religioznim vođom i bogobojažnim čovekom koji je živeo pošteno. Ipak, Isus mu je rekao: “Ako se ko nanovo ne rodi, ne može videti carstva Božijega” (Jovan 3:3). Dakle, mi vidimo da je za ulazak u Božije carstvo potrebno iskusiti duhovno rođenje, čak i ako si vrlo čestit čovek! Isus mu je tada rekao da će se on (Isus) podignuti na krst i umreti da bi oni koji Ga uzveruju primili večni život (Jovan 3:14,16).

Isus je nastavio da mu govori da ljudi više vole tamu nego svetlo, zato što su njihova dela zla (Jovan 3:19). Ali, oni koji su iskreni doći će u svetlo i biće spašeni (Jovan 3:21). Da bi bio nanovo rođen, moraš doći u svetlo. To znači biti iskren sa Bogom i priznavati svoje grehe Njemu. Naravno, ne možeš se setiti svih greha koje si učinio, ali moraš priznati da si grešnik i reći Bogu sve grehe kojih se sećaš.

Greh je vrlo velika stvar, a ti vidiš samo mali njegov deo u svom životu, u početku. To je kao da na primer živiš u velikoj državi od koje si video samo jedan mali deo. Ali, kada se okreneš od tebi poznatih greha, ti ćeš postepeno videti više i više tu “državu greha” u svom ličnom životu. Dok budeš hodao u svetlu videćeš više svog greha – i tada ćeš se sve više i više očistiti od njega. Dakle, moraš stalno hodati u iskrenosti pred Bogom.

Da upotrebim drugu ilustraciju: Živiš u kući u kojoj postoji mnogo prljavih soba. Ti želiš da Gospod Isus dođe i živi u tvojoj kući, ali On ne može da živi u prljavim sobama. Dakle, On ti pomaže da spremiš svaku sobu – jednu po jednu. Malo po malo, cela kuća će biti spremljena. Tako rastemo u svetlosti u Hrišćanskom životu.

Apostol Pavle je jednom rekao da, gde god je išao, propovedao je istu poruku svima: pokajanje ka Bogu i veru u Gospoda Isusa Hrista (Dela 20:20). Ovo su dva zahteva da bi se položio dobar temelj u tvom životu i da bi se nanovo rodio. Bog je sjedinio pokajanje i veru, ali većina propovednika ih je razdvojila. Pokajanje je nestalo iz propovedanja većine današnjih propovednika Evanđelja. Većina propovednika propoveda samo o veri.

Ali, ako imaš samo veru, ne možeš biti nanovo rođen. To je isto kao da kažeš da žena sama po sebi ne može imati dete, bez obzira koliko silno pokušavala. Čovek takođe sâm po sebi ne može imati dete. Čovek i žena treba da se sastanu da bi dete bilo rođeno. Isto tako, kada se pokajanje i vera sastanu tada se rađa duhovno dete – to novo rođenje se dešava u tvom duhu. To duhovno rođenje je isto toliko realno kao i fizičko rođenje – ono se dešava u momentu. Ne postepeno.

Mogu postojati meseci pripremanja za to novo rođenje – baš kao što postoje meseci pripremanja za fizičko rođenje. Ali sâm novo rođenje (baš kao i fizičko rođenje) dešava se u momentu. Neki

Hrišćani ne znaju datum svog novog rođenja. Ja ne znam datum mog novog rođenja. Ali, to je isto kao da ne znaš datum nečijeg fizičkog rođenja. To nije ozbiljan problem – ako je on živ!! Na isti način, važna stvar je znati za sigurno da si danas živ u Hristu.

Da li smo uskogrudni kada kažemo da je Isus jedini put do Boga? Dopusti mi da odgovorim jednom ilustracijom: Neko ko nikada nije video mog oca (ili čak sliku mog oca) ne može znati kako je moj otac izgledao. Na isti način, mi koji nikada nismo videli Boga ne možemo ništa znati o Njemu ili o putu prema Njemu. Međutim, Isus Hrist je došao od Boga i zato samo On može da nam pokaže put do Boga. On je rekao: “Ja sam put. Niko ne može doći Ocu osim kroz mene” (Jovan 14:6).

Kada razmišljamo o Isusovoj izjavi da je On JEDINI PUT do Boga Oca, moramo reći da ono što je On rekao, ili jeste istina, ili je On lažov i prevarant. Ko bi se usudio da kaže da je On bio lažov ili prevarant? Nije dovoljno reći da je Isus samo dobar čovek ili prorok. Ne. On je bio sâm Bog – ne samo dobar čovek. Nemoguće je da je bio dobar čovek, ako je bio lažov ili prevarant! Dakle, zaključujemo da je Isus bio zaista Bog u ljudskom obliku.

Svaka istina je uskogrudna. U matematici $2 + 2$ je uvek 4. Ne možemo biti širokogrudni i prihvatiti 3 ili 5 kao moguće odgovore. Ne možemo čak prihvatiti ni 3,9999. Ako prihvatimo takve varijacije istine, naši matematički zaključci će biti pogrešni. Na isti način, mi znamo da se zemlja obrće oko sunca. Ako odlučimo da budemo “širokogrudni” i prihvatimo neku teoriju koja kaže da se sunce obrće oko zemlje, naše astronomske kalkulacije će biti pogrešne. Isto tako, u hemiji H₂O je voda. Ne možemo biti širokogrudni i reći da je H₂O takođe so!! Dakle, vidimo da je istina apsolutna u svakoj sferi i da je vrlo uskogrudna. Isto tako je u pogledu stvari u vezi Boga. Širokogrudnost može doneti ozbiljne greške u matematici, u astronomiji i hemiji – a takođe i u upoznavanju istine o Bogu.

Biblija uči da je svako ljudsko biće grešno – i da je Isus umro za grešnike. Dakle, ako dođeš Isusu kao “Hrišćanin”, On neće oprostiti tvoje grehe, zato što nije umro za Hrišćane! On je umro za grešnike. Jedina osoba kojoj može biti oprošteno jeste ona koja dođe Isusu i kaže: “Gospode, ja sam grešnik”. Ne možeš doći Isusu kao član bilo koje religije i da ti bude oprošteno, zato što je On umro za grešnike. Ako dođeš Njemu kao grešnik, tvoji gresi će odmah biti oprošteni.

Lako je saznati da smo svi grešnici – zato što je Bog svima nama dao savest. Deca imaju vrlo osetljivu savest koja ih vrlo brzo čini svesnima onoga što je pogrešno. Ali kako deca odrastaju, njihova savest postaje gruba i neosetljiva. Kada dete od 3 godine kaže laž, na njegovom licu se vidi krivica, zato što savest oseća krivicu. Ali 15 godina kasnije, to isto dete može kazati laž sa ozbiljnim licem, zato što je ubilo savest stalnim ignorisanjem njenog glasa. Tabane bebinih nogu su toliko meke da osećaju tatin udarac. Ali, tabane odraslih su toliko tvrde da čak ne osećaju ni ubod igle dok se ona ne pritisne jače. Isto to se dešava sa savešću, kako dete odrasta.

Savest je glas koji je Bog formirao u nama, koji nam kaže da smo moralna bića. Savest nam daje elementarno razumevanje dobra i zla. Tako je savest odličan dar od Boga. Isus ju je nazvao “okom srca” (Luka 11:34). Ako mi ne čuvamo pažljivo to “oko”, jednog dana ćemo postati duhovno slepi. Ignorisanje glasa savesti može biti toliko opasno kao ignorisanje prašine koja se nalazi u našem oku – jednog dana ćemo postati totalno slepi, duhovno.

Kada se bebe rode, one nemaju nikakvu religiju. One su sve jednake. Posle dve godine one su još uvek iste – sebične i svadljive. Ali kako vreme prolazi, roditelji ih poučavaju različitim religijama – i tako one završavaju u različitim religijama. U više od 90% slučajeva, religija osobe jeste ona koju su roditelji izabrali za nju.

Ali Bog ne gleda na nas kao na ljude iz različitih religija. On nas sve vidi kao grešnike. Isus je došao sa neba na zemlju da umre za grehe celog čovečanstva. On nije došao za one koji smatraju sebe dovoljno dobrim da uđu u Božije prisustvo, nego za one koji priznaju da su grešnici i da su neadekvatni da uđu u Božije prisustvo. Tvoja savest ti govori da si grešnik. Zašto bi onda bilo teško doći Isusu i reći: “Gospode, ja sam grešnik. Uradio sam mnogo loših stvari u mom životu”?

Pitanje koje neki postavljaju jeste: “Zar ne može Bog preći preko naših greha i oprostiti nam, kao što otac oprašta svojoj deci?” Ako sin pokida (ili izgubi) nešto što je vredno, pa mu bude žao zbog toga i izvine se svom ocu, otac bi mu oprostio. Ali te stvari ne spadaju u moralni domen. Ako bi svi

naši gresi bili samo u tom okviru, tada bi nam Bog odmah oprostio. Ali greh nije kao što su te stvari. Greh je krivično delo.

Ako bi neki čovek bio sudija u sudnici, a njegov sin (koji je osuđen za neko krivično delo) bi se našao ispred njega, može li on reći svom sinu: “Sine, volim te. Opraštam ti. Neću te osuditi”? Svaki zemaljski sudija sa najmanjim osećajem za pravdu nikada ne bi uradio tako nešto. Taj mali osećaj za pravdu koji svi imamo jeste samo mali deo savršene pravde Svemoćnog Boga, po čijem obličju smo stvoreni. Dakle, kada učinimo nešto ozbiljno loše, Bog kao sudija treba da nam kaže: “Ja te mnogo volim, ali učinio si krivično delo – i treba da te kaznim”. U toj sudnici, koliko god sin žalio za svojim krivičnim delom, njegov otac, kao sudija, još uvek treba da ga kazni. Hajde da pretpostavimo da je dečak opljačkao banku. Otac mu dodeljuje punu kaznu zakona – recimo milion rupija. Pošto momak nema novac da isplati kaznu, mora da ide u zatvor! Otac tada silazi sa svoje sudijske stolice, skida sudijsku haljinu i silazi dole. Uzima svoju čekovnu knjižicu i piše ček za milion rupija (svoju kompletnu životnu ušteđevinu) i daje ga svom sinu da bi isplatio kaznu. Može li sin sada optužiti oca da ga ne voli? Ne! U isto vreme, niko ne može osuditi oca da je nepravedan sudija zato što je dodelio sinu punu kaznu koju je zakon zahtevao. To je upravo ono što je Bog učinio za nas. Kao sudija, On je objavio da svi moramo da umremo zbog naših greha. Tada je došao dole kao čovek i uzeo kaznu na sebe.

Biblija nas uči da iako je Bog jedan, On egzistira u tri osobe – Otac, Sin i Sveti Duh. Ako bi Bog bio samo jedna osoba, ne bi bilo moguće da napusti svoj tron u nebu i dođe na zemlju kao čovek u osobi Isusa. Ko bi onda upravljao univerzumom? Ali pošto Bog egzistira u tri osobe, Sin je mogao da dođe na zemlju i umre za naše grehe pred Ocem u nebu koji je bio Sudija. Neki Hrišćani krštavaju ljude u ime “samo Isusa” govoreći da postoji samo jedna osoba Božanstva – Isus. To je ozbiljna greška. 1.Jov.2:22 kaže da svako ko se odriče Oca i Sina ima duh antihrista, zato što se on onda odriče da je Bog Sin došao u ljudskom obliku Isusa Hrista i da se odrekao svoje ljudske volje, a činio Očevu volju i onda uzeo kaznu za naše grehe, pred Bogom Ocem (1.Jov.4:2,3).

Isus je bio potpuno Bog i potpuno čovek kada je došao na zemlju. Kada je umro na krstu, On je uzeo kaznu za grehe celog čovečanstva. Kazna za naš greh jeste biti večno odvojen od Boga. I kada je Isus visio na krstu, On je bio odvojen od svog Oca na nebu. Takvo odvojenje je najgroznije stradanje koje ljudsko biće može iskusiti.

Pakao je jedino mesto u univerzumu koje je Bog napustio. Bog nije tamo. I tako se u paklu potpuno manifestuje svako zlo u đavolu. To zlo je upravo ono što čini stvari strašno mizernim za sve koji idu u pakao. Isus je iskusio tu kaznu kada je visio na krstu. On je visio na krstu 6 sati. Ali, zadnja tri sata je bio ostavljen od Boga. Sunce je potamnilo i zemlja se potresla. Njegova veza sa Ocem u nebu bila je prekinuta. Otac je glava Hristu (1.Kor.11:3) – i kada je Hristos bio ostavljen, to je kao da je Njegova glava bila odrubljena. Ne možemo potpuno razumeti koja je to agonija bila za Njega.

Da je Isus bio samo stvoreno biće, ne bi bilo moguće da On uzme kaznu za milijarde ljudskih bića koje su živele posle Adama! Jedan čovek ne može biti obešen umesto milijardu ubica! Ali Isus je mogao da uzme na sebe tu kaznu zato što je On večni Bog.

Dalje, pošto je On večan, On je takođe mogao uzeti večnu kaznu za tri sata.

Da Isus Hrist nije bio Bog, a Bog Otac Ga je kaznio zbog naših greha, to bi bila velika nepravda. Bog ne može kazniti jednu osobu zbog krivičnog dela druge osobe, čak i ako ta osoba želi da uzme tu kaznu. Tvoj prijatelj ne može uzeti tvoju kaznu na sebe i biti obešen umesto tebe. To bi bila nepravda. Znači, da je Isus bio samo stvoreno biće i da je bio kažnjen radi naših greha, to bi bila najveća nepravda.

Dakle, jasno je da nijedno stvoreno biće nije moglo uzeti kaznu naših greha. Samo Bog je mogao da uzme tu kaznu zato što je On sudija univerzuma. On ima pravo da nas kazni – a On ima pravo i da uzme našu kaznu na Sebe. I to je upravo ono što je On uradio kada je došao na zemlju u Osobi Isusa Hrista. Temelj hrišćanske vere leži na dve velike istine: Prvo, Hristos je umro za grehe čovečanstva. Drugo, On je ustao iz mrtvih posle tri dana.

Da Hristos nije ustao iz mrtvih, ne bi bilo dokaza da je On bio Bog. Njegovo dizanje iz mrtvih jeste dokaz da sve što je govorio jeste istina. Nijedan religiozni vođa nije objavio da će umreti za grehe sveta. I nijedan religiozni vođa nije ustao iz mrtvih. Sve te činjenice čine Isusa Hrista unikatnim.

Sve religije nas mogu učiti da činimo dobro drugima i da živimo u miru. Ali hrišćanska vera ima unikatni temelj: Hristos je umro za naše grehe i ustao je iz mrtvih. Ako bi se te dve istine izbrisale iz Hrišćanstva, Hrišćanstvo bi postalo kao i svaka druga religija. Ove dve istine jesu ono što čini Hrišćanstvo unikatnim.

Bog nas je stvorio da bismo živeli za Njega, ali mi smo svi živeli za sebe. Dakle, kada dolazimo Bogu moramo doći kao pokajani lopovi koji su mnogo godina krali ono što je pripadalo Bogu. Moramo mu doći sa zahvalnošću pošto je Hristos umro za nas, i sa verom da je On ustao iz mrtvih i da je danas živ. Ne bi bilo moguće da se molimo Isusu ako On nije danas živ – jer ne možeš se moliti mrtvacu. Ali pošto je Isus ustao iz mrtvih mi možemo razgovarati sa Njim.

Nakon što je Hristos ustao iz mrtvih, On se vazneo i vratio na nebo. Tada je Sveti Duh, treća Osoba Božanstva, sišao na zemlju. Sveti Duh je stvarna Osoba kao i sâm Isus. On je došao na zemlju da ispuni naše živote svojim prisustvom. Ako se predamo Svetom Duhu, On nas može učiniti svetima. Kada te Sveti Duh ispunjava, tada si osposobljen da živiš život pobeđujući grehom. Niko nije mogao da živi tako pre nego što je Sveti Duh došao da živi u čoveku – na dan Pentakosta. Pre toga ljudi su mogli samo unapređivati svoj spoljašnji život. Njihov unutrašnji život bio je nepromenjen i poražen grehom. Kada te Sveti Duh ispunjava, sâm Bog živi u tebi i On te takođe može osposobiti da živiš pobožan unutrašnji život.

Slavna poruka Evanđelja jeste u tome da tvoje srce može postati totalno čisto kada ti Bog oprost i kada Hristos dođe da živi u tebi posredstvom Svetog Duha, čineći tvoje telo kućom Božijom.

Jednom sam razgovarao sa Hrišćaninom koji je pušio cigarete. Pitao sam ga da li bi pušio cigaretu u crkvi. Rekao je da ne bi pošto je crkva kuća Božija. Rekao sam mu da je njegovo telo kuća Božija, a ne neka crkvena građevina. Ne bi nikada učinio preljubu u crkvi, zar ne? Ne bi takođe gledao internet pornografiju u crkvi. Tvoje telo je kuća Božija, kada Hristos živi u tebi. Dakle, budi oprezan šta radiš sa udovima svog tela. Navike kao što su pušenje, opijanje, uzimanje opojnih droga i dopuštanje nečistih misli da ulaze u tvoj um postepeno će uništiti tvoje telo i tvoj razum.

Hrišćanski život je kao trka. Kada okrenemo naša leđa grehu i kada se nanovo rodimo, tada dolazimo na startnu liniju te trke. Tada počinje maratonska trka – do kraja našeg života. Mi trčimo, trčimo i trčimo. I mi se tako približavamo cilju svaki dan. Ali, nikada ne smemo prestati da trčimo.

Ili da upotrebim drugu ilustraciju: Kada se nanovo rodimo, mi smo napravili temelj za našu kuću. Nakon toga polako gradimo građevinu – a ona se sastoji od mnogo spratova.

To je najbolji mogući život, zato što postepeno uklanjaš sve ono što je loše u tvom životu i kako godine prolaze postaješ sve sličniji i sličniji Bogu.

Dakle, šta treba da učiniš da bi se nanovo rodio?

Najpre, priznaj da si grešnik. Nemoj upoređivati sebe sa drugima i pronaći neku utehu u zamišljanju da si bolji nego oni. Greh je kao smrtonosni otrov. Bilo da si popio samo jednu ili sto kapi otrova, ti svakako umireš. Dakle, ako želiš da dobro započneš svoj hrišćanski život, priznaj da nisi bolji od najgoreg grešnika na svetu. Tada odluči da se okreneš od svih poznatih greha u tvom životu.

Tada veruj u Hrista. To znači predati sebe Hristu – a ne samo verovati nešto u vezi Njega u svom razumu. Ti možeš verovati u nekog, ali bez predanja njemu. Prilikom venčanja nevesti se postavi pitanje: “Da li želiš da predaš sebe ovom čoveku?” Pretpostavimo da ona kaže: “Ja verujem da je on jako dobar čovek, ali nisam sigurna da li želim da predam ceo svoj život i budućnost njemu”. Ona se tako ne može udati za njega, zato što nema veru u njega. Kada se devojka udaje, njen životni pravac se potpuno menja. Ona menja svoje prezime i uzima muževljevo. Ona ostavlja dom svojih roditelja i odlazi da živi sa svojim mužem. Moguće je da ne zna gde će živiti, ali ona poverava celu svoju budućnost njemu. Ona ima veru u njega. To je slika onoga šta znači imati veru u Hrista.

Reč “Hrišćanin” (u poštenom smislu) znači “Gospođa Hrista”! Moja žena nije mogla uzeti moje prezime pre nego što se udala za mene. Na isti način, ti možeš uzeti Hristovo ime i nazvati sebe

“Hrišćaninom” samo ako se venčaš sa Njim. Ako neka devojka uzme moje prezime bez venčanja sa mnom i nazove sebe “Gospođa Zac-a Poonen” to bi bila laž. Na isti način, svako ko naziva sebe Hrišćaninom bez venčanja sa Njim, takođe govori laž.

Brak je za ceo život, a ne samo za nekoliko dana. Na isti način, biti Hrišćanin je takođe doživotno predanje. Potpuno predanje Hristu ne znači da si postao savršen. Kada se devojka udaje, ona ne obećava da nikada neće načiniti grešku u svom životu. Ona će napraviti mnogo grešaka, ali njen muž će joj oprostiti. Ali ona obećava da će živeti sa svojim mužem zauvek. To je ilustracija našeg sjedinjenja sa Hristom.

Sledeći korak koji moraš učiniti jeste vodeno krštenje. Biti kršten jeste nešto poput dobijanja venčanog lista. Ne možeš se venčati na takav način da dobiješ samo venčani list. Niti možeš postati Hrišćanin krštenjem. Tek nakon venčanja možeš dobiti venčani list. Isto tako, tek nakon što predaš sebe Hristu možeš biti kršten. U krštenju ti posvedočavaš da si završio sa svojim starim životom i da je Isus Hrist postao Gospod tvog života.

Dobri muževi i žene mnogo pričaju međusobno. Isto tako i ti moraš pričati sa Isusom i slušati Njegov glas dok ti govori kroz Bibliju, svaki dan.

Dobra žena nikada neće raditi nešto što bi njenog muža činilo nesrećnim. Ona će sve želiti da radi u zajedništvu sa njim. Pravi Hrišćanin takođe neće raditi ono što nije ugodno Hristu – kao što je gledanje filma kojeg Isus ne bi gledao. On neće raditi ništa što ne može raditi zajedno sa Isusom Hristom.

Možeš li biti siguran da si nanovo rođen? Da. Rimljanima 8:16 kaže da kada se nanovo rodiš, Sveti Duh Božiji će posvedočiti tvom duhu da si Božije dete.

To je divan život – zato što živimo sa najboljim mogućim Prijateljem. Nikada nećemo biti sami zato što će Isus uvek i svugde biti sa nama. Možemo deliti naše probleme sa Njim i tražiti da nam pomogne da ih rešimo. To je život pun radosti, život koji je oslobođen od brige i straha – zato što Isus drži našu budućnost u svojim rukama.

Ako želiš da budeš nanovo rođen, reci ove reči Gospodu u iskrenosti iz svog srca, baš sada:

Gospode Isuse, verujem da si Božiji sin. Ja sam grešnik koji zaslužuje pakao. Hvala ti što me voliš i što si umro za moje grehe na krstu. Verujem da si ustao iz mrtvih i da živiš danas. Želim da se okrenem od svog grešnog života upravo sada. Molim te oprosti mi sve moje grehe i daj mi mržnju za greh. Ja opraštam svima koji su me uvredili na bilo koji način. Dođi u moj život Gospode Isuse i budi Gospod mog života od danas pa nadalje. Učini me Božijim detetom upravo sada.”

Božija reč kaže: “A koji ga primiše dao im je vlast da budu sinovi Božiji” (Jovan 1:12). Gospod Isus kaže: “Koji dolazi meni, neću ga isterati napolje” (Jovan 6:37).

Dakle, možeš biti siguran da te je prihvatio.

Onda mu možeš zahvaliti rečima: “Hvala ti Gospode Isuse što si mi oprostio i što si me prihvatio. Molim te ispuni me tvojim Svetim Duhom i daj mi silu da živim za tebe. Želim da ugađam samo tebi od danas i nadalje.”

Treba sada da čitaš Božiju Reč svaki dan i da tražiš od Gospoda da te svakodnevno ispunjava Svetim Duhom. Takođe, treba da imaš zajednicu sa drugim nanovo rođenim Hrišćanima. Jedino tako ćeš rasti u Hrišćanskom životu i imati silu da kontinualno slediš Gospoda. Dakle, traži od Gospoda da te uputi na dobru crkvu.

Neka te Gospod obilno blagoslovi.

A Clear Gospel Message - Serbian

© Copyright -

This article has been copyrighted to prevent misuse. It should not be reprinted or translated without written permission from the author. Permission is however given for this article to be downloaded and printed, provided it is for FREE distribution, provided NO ALTERATIONS are made, provided the AUTHOR'S NAME AND ADDRESS are mentioned and provided this COPYRIGHT notice ["Copyright by Zac Poonen"] is included in each printout.

For further details, please contact :

CHRISTIAN FELLOWSHIP CENTRE

40 DaCosta Square,
St.Thomas Town,
Bangalore - 560 084. INDIA.

Phone :(91)-(80)-25477103

Email :cfc@cfcindia.com

web : www.cfcindia.com